

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо необхідності подання разом з уточнюючою податковою декларацією з податку на прибуток підприємств додатків, в яких не були виявлені помилки та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Відповідно до ст. 46 ПКУ податкова декларація – це документ, що подається платником податків контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податкового зобов'язання. Додатки до податкової декларації є її невід'ємною частиною.

Платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 ПКУ. Фінансова звітність, що складається та подається платниками податку на прибуток є додатком до податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною.

Пунктом 48.3 ст. 48 ПКУ передбачено обов'язкові реквізити, які повинна містити податкова декларація, зокрема, інформацію про додатки, що додаються до податкової декларації та є її невід'ємною частиною.

Згідно з п. 50.1 ст. 50 ПКУ у разі, якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації, він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку. Якщо відповідні уточнені показники зазначаються платником податків у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені, то він має право не подавати такий уточнюючий розрахунок.

Підпунктом 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ встановлено, що об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Отже, якщо виправлення помилок впливає на дохід і фінансовий результат до оподаткування (прибуток або збиток), визначений у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, та як наслідок на показник об'єкта оподаткування податком на прибуток, то платник податків здійснює виправлення показників податкової декларації з податку на прибуток шляхом подання або уточнюючого розрахунку, або у складі податкової декларації з податку на прибуток за відповідний податковий (звітний) період за чинною на день їх подання формою.

При цьому також здійснюється уточнення фінансової звітності, яка є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств.

Згідно з п. 2 Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 № 419 підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності за результатами проведення аудиторської перевірки з метою виправлення самостійно виявлених помилок або з інших причин. Подання та оприлюднення уточненої фінансової звітності здійснюються у такому самому порядку, як і фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, що уточнюються.

У Податковій декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженій наказом Мінфіну від 20.10.2015 № 897 (у редакції наказу Мінфіну від 28.04.2017 № 467 (із змінами і доповненнями) (далі – Декларація) самостійно виявлені помилки, які уточнюють показники Декларації відповідно до ст. 50 ГКУ відображається у рядках 26, 27, 31.

При збільшенні податкових зобов'язань застосовуються штрафні санкції, передбачені п. 50.1 ст. 50 ГКУ, та пеня відповідно до п.п. 129.1.3 п. 129.1 ст. 129 ГКУ, які відображаються у рядках 28-30 та/або 32-34 Декларації.

Таким чином, у разі виправлення помилок в уточнюючій Декларації платник податку може повторно не подавати додатки до такої уточнюючої Декларації та фінансову звітність за умови, що показники відповідних рядків Декларації та фінансової звітності, які були подані з Декларацією за відповідні звітні (податкові) періоди, що уточнюються, не підлягають виправленню.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 ГКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.
